

[Brorsen.]

i dem. Som det før er udtalt her, tror jeg ikke, at noget saadant vil betyde noget. Jeg har ogsaa i den Henseende søgt at skaffe mig Oplysning om, hvorledes det egentlig gaar til, for det har jeg ikke haft noget Kendskab til, og jeg har faaet at vide, at saa vidt vedkommende vidste — og jeg maa gaa ud fra, at han har vidst Besked —, saa har der kun i dette Kød-eksportudvalg en eneste Gang fundet en Afstemning Sted, og da afholdt Eksportørerne sig fra at stemme. Dette kan jo i alt Fald ikke give Anledning til, at man maa mene, at det er saa særdeles farligt, at de sidder i Udvalget og har Stemmeret.

Det, som jeg i ganske særlig Grad paa mit Partis Vegne vil slaa fast, er, at vi ikke ønsker at blande os i disse Forhold og desavouere de landøkonomiske Foreninger, for vi tror fuldt og fast paa, at de vil være i Stand til at kunne klare det, uden at vi behøver at blande os deri. Derfor mener jeg, at det er ganske utidigt paa det nuværende Tidspunkt at komme med en saadan Forespørgsel, og jeg skal til Slut blot sige, at vi med den Motivering, jeg har givet, vil stemme imod den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen.

Fibiger: Fra konservativ Side har vi ønsket, at hele denne Sag om Kreatur-eksportudvalget skulde undersøges til Bunds gennem Domstolene, saadan at man kunde faa virkelig Klarhed over, hvorledes Forholdene laa, og om der var begaaet noget ulovligt og strafbart. I saa Tilfælde har vi krævet, at de, der havde begaaet Ulovligheder inden for Udvalget, skulde fjernes. Endnu har vi jo ikke faaet tilstillet Forhørene i den Forundersøgelse, der har fundet Sted, men jeg har forstaaet det saadan, at det er Mening, at Rigsdagen skal have dem tilstillet.

Jeg synes egentlig, at den Forespørgsel, der i Dag er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, omhandler et meget lille Spørgsmaal, og det er et meget lille Spørgsmaal, som Rigsdagen skal tage Stilling til, for det vil jo slet ikke forandre de bestaaende Forhold. Vi fra konservativ Side mener, at Befolkningen er klar over, at hele den Form, som al Handel med Udlandet tager, at al Handel med Udlandet foregaar gennem Staten, og at der bliver ansat forskellige Personer til at administrere Handelen, indeholder mange Vanskeligheder og indeholder Muligheder for, at der kan øves Indflydelse fra forskellige Sider, saaledes at

det kan komme enkelte Personer til gode, som det i Virkeligheden ikke er tilsigtet. Dette kan Systemet imidlertid ikke undgaa at føre med sig, og hvis det er Mening, at det skal fortsætte paa denne Maade og paa den Maade, som Valutaordningens Fortsættelse fører med sig, kommer vi ind i et System, som det for det første bliver vanskeligt at komme væk fra, og som det ogsaa bliver vanskeligt at forklare, om jeg saa maa sige, ude omkring. Nok er det Staten, der ordner det, og Erhvervslivets Mænd og Repræsentanter for Organisationerne, der er med dertil, men da det er hemmeligt alt sammen, kan man ikke komme til Bunds i, hvordan det hele foregaar, og jeg kan godt se, at det er vanskeligt fremefter at vide, hvordan det hele vil udvikle sig.

Paa den anden Side maa jeg sige, at naar Erhvervene skal være repræsenterede, kan man selvfølgelig ikke stille dem anderledes end de andre Organisationer og sige til dem: I maa nok komme med, men I faar ingen Stemmeret og maa ikke være med til at træffe Bestemmelser. Det kan vi ikke anerkende. De private maa have lige saa megen Ret som de andre, og man maa jo dog ogsaa gaa ud fra, at de Mennesker, der sættes ind i Udvalget, ikke misbruger deres Stilling, ellers maa de fjernes. Man kan dog ikke gaa ud fra, at Personer, som Erhvervene sætter ind i Udvalg, altid vil mele deres egen Kage. Jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at de paa-gældende ikke deltager i Afstemningen og Forhandlingen om Spørgsmaal, der vedrører dem personligt, men deres gode Medvirken og deres gode Raad kan man selvfølgelig ikke undvære i saadanne Tider. Naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen derfor siger, at disse Mennesker ikke skal have Stemmeret i Udvalget, kan vi ikke gaa med dertil, for det er jo ikke det afgørende. Men naturligvis erkender jeg, at selv om der ikke foreligger noget juridisk angribeligt, kan der godt foreligge noget moralsk angribeligt, det er jo to Ting, der ikke altid falder sammen.

Jeg synes, det vilde være naturligt, at man fra Rigsdagens Side nedsatte et Udvalg til at undersøge alle disse Forhold og til at gaa det stenografiske Referat igennem, naar det foreligger, og at Udvalget derefter, naar man har faaet de Oplysninger, man ønsker, gjorde Indstilling om, hvorvidt der skulde træffes andre Foranstaltninger, og om Udvalgets Sammensætning skal ændres. Det vil man kunne tage Stilling til til den Tid; efter min Opfattelse kan man ikke gøre det, før man har set, hvordan Sagen ligger. Jeg mener ogsaa, at Sagen